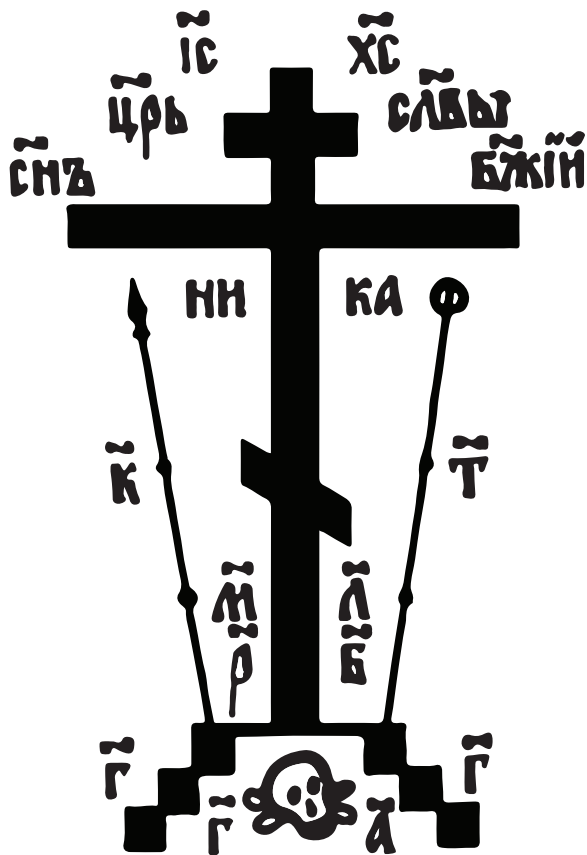

Велікїй канѡнз

ПОНЕДѢЛЬНИКЗ

Велик канон

ПОНЕДЕЛНИК

Βελίκῃ κανώνη
πρῖβναγω Ὁτца нάшеγω
ἀνδρέα κρήτскаγω

Велик канон
на преподобния наш отец
Андрей Критски

Велик канон на преподобния наш отец Андрей Критски

Български превод:

<http://bulgarian-orthodox-church.org/rr/liturg/tripesnvp-01-vkanon.pdf>

© Фондация «Свети Седмочисленици»

София

2013

**Въ понедѣльникъ
пѣрвыѧ седмицы
сѣтѣхъ постѡвъ,
на повечѣрїи.**

**Творїмъ же на кїйждо
тропарь поклоны Ѣ,
глаголюще ѡ стїхъ: Помїлуй
мѧ бже, помїлуй мѧ.**

**Велїкїй канѡнъ.
Гласъ ѡ.**

Пѣснь ѧ.

**Ирмосъ, по двѣжды:
Помощникъ ѡ покровитель
всїтъ мнѣ во спсѣнїе: сїи
мой вѣхъ ѡ прославлю ѡго:
вѣхъ Отца моего, ѡ вознесѣ
ѡго: славно бо прослависѧ.**

**Припѣвъ: Помїлуй мѧ, бже,
помїлуй мѧ.**

**В понедельник на
първата седмица на
светия Велик пост,
на Повечерието.**

**На всеки тропар правим
по три поклона и на всеки
стих: Помилуй ме, Боже,
помилуй ме.**

**Велик канон.
Глас шести.**

Песен 1.

**Ирмос: Помощник и
покровител Той ми бе
за спасение - Той е Бог
мой и ще Го прославя,
Бог на отца ми и ще Го
превъзносям, задето славно
се прослави.**

**Припев: Помилуй ме,
Боже, помилуй ме!**

Ѽкѡдѡ начнѣ плáкати
ѡкаáннагѡ моегѡ житiа
дѣáнiй; ко́е ли положѣ
начáло, хрiтѣ, нынѣшнемѣ
рыдáнiю; но iакѡ
блгѡвтрѡбенз, дáждь мнѣ
прегрѣшѣнiй ѡставлѣнiе.

Грáднѣ ѡкаáннаѣ дѡшѣ, съ
плѡтiю твоѣю, зиждiтелю
всѣхъ исповѣждьсѣ, и
ѡстáннѣ прѡ́чее прѣжднáгѡ
безелокѣсiа, и принеси бгѣ въ
покаáнiи слѣзы.

Первоздáннагѡ áдáма
престѣплѣнiю поревновáвхъ,
познахъ себѣ ѡбнажѣна ѡ
бгá и прiносѣщнагѡ црiтвiа
и слáдостнѣ, грѣхъ радн
мои́хъ.

Оубѡ мнѣ ѡкаáннаѣ
дѡшѣ, что оубодѡбнлсѣ
ѣси перѣвѣй ѣвѣ; вiдѣла
бо ѣси слѣ, и оубзвiлсѣ
ѣси гѡрцѣ, и коснѡлсѣ
ѣси дрѣва и вкѡсiла ѣси
дѣрзостнѡ безелокѣснѣ
снѣдн.

Отде да почна да оплаквам
делата на моя окаян
живот? Какво ли начало
да положи, Христе, на
сегашното ридание? Но
като милосърден, прости
ми прегрешенията.

Върви, окаяна душо с
плътта си, изповядай се
на Създателя на всички,
откажи се, прочее, от
предишното безумие и
принеси Богу съззи в
покаяние.

След като усърдно
подражавах на
престъплението на
първосъздадения Адам
познах, че съм се лишил
от Бога, от вечното
царство и сладост заради
моите грехове.

Горко ми, окаяна моя
душо, защо се оприличи
на първата Ева? - погледна
лошо и горчиво бе ранена,
докосна дървото и с
дързост вкуси от ястието
безсловесно.

Вмѣстѣ ѿ ѿ чѣственнаѣ
мысленнаѣ мнѣ бысть
ѿва, во плѣти страстный
пѣмыслъ, показѣши сладкаѣ
и вкѣшаѣши прѣшъ горькаго
напоенїѣ.

Достѣнно иъ ѿдема иъгнанъ
бысть, ѿкъ не сохранївъ
ѿдїнѣ твоѣ, спсе, заповѣдѣ
адѣмъ: ѿъ же чѣтѣ
постраждѣ, ѿметѣѣ всегда
живѣтнаѣ твоѣ словеса;

Глава, трѣченъ: Пресѣннаѣ
трѣце, во ѿдїннїцѣ
покланѣмаѣ, возмнѣ брѣма
ѿ менѣ тѣжкоѣ грѣхѣвноѣ,
и ѿкъ блѣговѣтрѣбна, даждѣ
мнѣ слѣзы ѿумнїенїѣ.

И нынѣ, вѣгородиченъ: Бѣце,
надѣжде и прѣдстѣтельство
тебѣ поѣщнхъ, возмнѣ брѣма
ѿ менѣ тѣжкоѣ грѣхѣвноѣ,
и ѿкъ блѣща чѣтаѣ,
каѣущаѣ прїимнѣ ма.

Наместо Ева в плѣтъ,
пред мене застана
нечествената Ева
- плѣтскїятъ страстен
помисълъ, който обещава
сладостъ, ала при вкусане е
всякога горчиво питїе.

Заслужено изгоненъ бе
Адамъ отъ рая, затѣй, че
не опази еднїчка Твоѣ
заповѣдъ, Спасителю; а какъ
ли трѣбѣ да пострадамъ азъ,
задето всякога презирамъ
Твоите животворнїе слова?

Слава: Трѣоце
вечносѣществѣваща, на
Която като на Богъ Единъ
се кланяме, снѣми отъ мене
тежкото грѣхѣвно брѣме и
като блѣгосѣрдечна, дай ми
слѣзы на покаянїе!

И сега: Богородице,
надеждо и застъпнїца на
онїѣ, които те възпяватъ,
снѣми отъ мене тежкото
грѣхѣвно брѣме и като
чїста Владичица, прїеми
ме в покаянїе.

ПѢСНЬ Ъ.

Ирмосъ: **В**онми небо, и
возглаголю, и воспою хрѣта,
ѿ дѣи плѣтїю пришѣдшаго.

Вонми небо, и возглаголю,
землѣ, вѣшай гласъ,
кающійся къ бгѣ и
воспѣвающимъ егѡ.

Вонми ми, бже, спсе
мой мѣтвнымъ твоимъ
ѡкомъ, и приими мое
тѣплое исповѣданїе.

Согрѣшихъ паче всѣхъ
человѣкъ, единъ согрѣшихъ
тебѣ: но оущедри ѿкъ бгѣ,
спсе, творенїе твое.

Восвразивъ моихъ страстей
безобразїе, любосластными
стремленьми погубихъ оумъ
красотѣ.

Буря мѣ слыхъ
шведержитъ, блговѣтробне
гдн: но ѿкъ петрѣ, и мнѣ
рѣкъ простри.

Песен 2.

Ирмос: Чуй, о небе, и аз
ще заговоря и Христа ще
възпея, дошъл в плѣт от
Дева.

Чуй, о небе, и аз ще
заговоря, чуй, земьо, гласа
на каещия се пред Бога и
възпяващия Го.

Погледни на мене, Боже
Спасителю мой, с Твоего
милостиво око и приими
моята гореща изповед.

Единствен аз пред Тебе
повече от всички хора
съгреших: но като Бог,
Спасителю, смил се над
Твоего създание.

Приех върху си
безобразния печат на
страстите и красотата на
ума погубих в похотливите
стремления.

Буря от зло бушува в мене,
премилостиви Господи: но
както на Петър, и на мене
подай ръка.

Шкверни́хъ плóти моеѧ
рнѣ и ѡкалѧхъ ѣже по
ѡбразѣ, спсе, и по подóбїю.

Шмрачнѣхъ дшѣвнѣю красотѣ
страстѣй сластѣмнѣ, и
всѧчески вѣсь оумъ перстѣ
сотвори́хъ.

Раздра́хъ нынѣ ѡдежда
моѡ первѣю, ѡже мнѣ нѣтъкѧ
зидѣтель нѣз нача́ла, и
ѡтвѣдѣ лежѣ нагѣ.

Швлекóхсѧ въ раздрáннѣю
рнѣ, ѡже нѣтъкѧ ми смѣй
совѣтомъ, и стыждѣсѧ.

Слѣзы влѣднѣцы, щѣдре, и
ѧзъ предлагѧю: ѡчѣти мѧ,
спсе, блгѡвтрóбїемъ твоимъ.

Воззрѣхъ на садóвнѣю
красотѣ и прельстѣхсѧ
оумомъ: и ѡтвѣдѣ лежѣ
нагѣ, и срамлѧсѧ.

Дрехата на плѣтта си
оквернихъ, Спасителю,
и Твоя образ и подобие
очернихъ в мене.

Сусплаждане от страстите
душевната си красота
превѣрнахъ в мрак и целия
си ум докрай превѣрнахъ в
прѣст.

Раздрахъ първоначалната
одежда, що бе ми изгѣкал
Създателят в началото и
гол лежа сега.

Навлякохъ парцаливата
дреха, която с коварен
сѣвет ми изгѣка змията и
цял съм в срам.

И аз пред Тебе сълзите
на блудницата проливамъ,
Милостивий: Спасителю
мой, очисти ме по Твоето
добросърдечие.

Погледнахъ красотата на
дървото и мой ум се
прельсти, затуй сега лежа
без дреха и цял съм в срам.

Дѣлаша на хребтѣ моѣмъ
всѣ начáльницы страстѣй,
продолжающе на мѣ
беззаконїе ѣхъ.

Слáва, трѣченъ: Ёдинаго
тѣ въ тріѣхъ лицѣхъ, бѣа
всѣхъ пою, оца и сѣа и
дѣа сѣаго.

И нынѣ, вѣгородиченъ:
Пречѣтаа вѣе дѣо, ёдина
всепѣтаа, моли прилѣжнѡ
во ѣже спсѣтїсѣа нáмъ.

Пѣснь г.

Ирмосъ: На недвижимѣмъ
хрѣтѣ, камени заповѣдей
твоихъ оутверди моѣ
помышленїе.

Огнь ѡ гдѣа иногдѣ гдѣ
одождѣвъ, зѣмлю содомскѡю
прѣжде попалѣ.

На горѣ спасѣйсѣа, дѡшѣ,
ѣкоже лѡтѣ оный, и въ
снговрѣхъ оугонзѣй.

Всички господари на
страстите превиваха гърба
ми и вършеха безспир над
мене беззаконїята си.

Слава: Възпявам Те,
Единия на всички Бог в
три Лица: Отец, Син и Дух
Светий.

И сега: Пречиста
Богородице Дево,
единствена от всички
възпявана, усърдно се
моли да се спасим!

Песен 3.

Ирмос: Върху
непоклатимия камък на
Твоите заповеди, утвърди,
Христе, моите мисли.

Огнь от Господа в
древност Господ изсипа и
земята содомска изпепели.

В планината се спасявай,
душо, като древния Лот и
бързай към Сигор.

Бѣгай запалѣніа, ѿ дѹшѣ,
бѣгай содомскагѡ горѣніа,
бѣгай тлѣніа вѣтвеннагѡ
плáмене.

Согрѣшнѣхъ тебѣ́ ѣ́динѣхъ азъ,
согрѣшнѣхъ ꙗ́че всѣхъ, хрѣ́стѣ́
спісе, да не прѣзриши менѣ́.

Ты́ єси́ ꙗ́кыиже добрый,
взыщи́ менѣ́ агнца, и
завлѣждшагѡ да не
прѣзриши менѣ́.

Ты́ єси́ сла́дкій, іисе, ты́ єси́
созда́тель мо́й: въ тебѣ́,
спісе, ѡправдаю́ся.

Исповѣдаю́ся тебѣ́, спісе:
согрѣшнѣхъ, согрѣшнѣхъ тнѣ́:
но ѡсла́ви, ѡста́ви мнѣ́,
я́кѡ влѣговѣ́тробенъ.

Сла́ва, трѣ́ченъ: ѿ трѣ́це
ѣ́диннице́ вѣ́же! спі́си́ насъ ѡ́
прелестьи, и́ иску́шеніи, и́
ѡбсто́лніи.

Бягай от пламъците, душо,
бягай от огня содомски,
бягай от унищожавация
пламък Божий.

Съгрѣших пред Тебе
едничък аз, съгрѣших
повече от всички,
Христе Спасителю: не ме
презираи!

Ти си добрият Пастир,
потърси мене, агнето, и не
презираи мене, заблудения.

Ти си моят пресладък
Иисус, Ти си моят
Създател: в Тебе,
Спасителю, ще бъда
оправдан.

Изповядвам Ти се,
Спасителю: съгрѣших,
съгрѣших пред Тебе, но
облекчи, прости ми като
благосърдечен.

Слава: О, Троице,
Единице, Боже! Спаси ни
от заблуди, от изкушения и
от опасности.

И нынѣ, вѣгорѣдиченъ:
Радѣйсѧ, вѣгопрѣдѣтнаѧ
оутрѣбо, радѣйсѧ, прѣтоле
гднѣ, радѣйсѧ, мѣти жѣзни
нашеѧ.

Пѣснь д.

Ирмосъ: Оуслыша прѣрокъ
пришествѣе твоѣ гднѣ, и
оубоѧсѧ, ѣкѡ хощеши
ѡ дѣвы родѣтисѧ, и
человѣкъмъ ѣвѣнтисѧ, и
глаголаше: оуслышахъ слѣхъ
твоѣ, и оубоѧхсѧ, слава
силѣ твоѣй гднѣ.

Дѣлз твоѣхъ да не
прѣзриши, созданиѧ твоегѡ
да не ѡстаѡиши, правосѣде,
ѣще и єдинъ согрѣшихъ,
ѣкѡ человекъ, паче всѧкагѡ
человѣка, члѣвѣколюбче, но
имашн, ѣкѡ гдѣ всѣхъ,
власть ѡстаѡлѣти грѣхѣ.

И сега: Радвай се, приела
Бога в себе си утробо,
радвай се, Престоле
Господен, радвай се,
Майко на нашия Живот!

Песен 4.

Ирмос: Чу пророкъ за
Твоего идване, Господи, и
се уплаши, че ще се родиш
от Дева и на човеците
ще се явиш и казваше:
„Чух вестта за Тебе, и се
уплаших“: слава на Твоего
всемогъщество, Господи!

Творенията Твои не
отхвърляй, не изоставяй
Твоего създание, праведни
Съдия, макар и сам, като
човек да съгрѣших повече
от всеки друг човек, но
Ти, Човеколюбецо, като
Господар на всичко,
имаш власт да прощаваш
греховете.

Приближа́ется, дѹше,
конѣцъ, приближа́ется, и
нерадѣши, ни готѡвнши сѧ:
врѣмѧ сокра́щается,
восста́ни, бли́зъ при двѣрехъ
сѹдїѧ ѣсть: ѡ́къ со́нѣ,
ѡ́къ цѣвѣтъ, врѣмѧ житїѧ
течѣтъ: что́ все мѧтѣм сѧ;

Воспрани, ѿ дѹше моѧ,
дѣѧнїѧ твоѧ, ѡ́же
содѣлала єси, помышлѧи,
и сїѧ предъ лицѣ твоѣ
принеси, и ка́пли испѹтнї
слѣзъ твоихъ: рцы со
дерзновѣнїемъ дѣѧнїѧ
и помышлѣнїѧ хрѣтѹ, и
о́правди сѧ.

Не бысть въ житїи
грѣхѧ, ни дѣѧнїѧ, ни
сло́вы, ѣ́же ѡ́зъ, спсе,
не согрѣшнхъ о́умомъ и
сло́вомъ, и произволѣнїемъ и
предложѣнїемъ, и мыслїю и
дѣѧнїемъ согрѣшнхъ, ѡ́къ
ѡ́нъ никто́же когда́.

Приближава се краят,
душо, приближава се,
а ти нехаеш, нито се
приготовяш; ето, времето
намалява, стани, Съдията
е близо до вратите! Като
сѣн преминава, като цвят
увяхва времето на живота,
защо се суетим напразно?

Пробуди се, о, душо
моя! Мисли си за делата,
що си сторила, пред
погледа си ги тури и нека
потекат слъзите ти - смело
изповядай пред Христа
делата и мислите си, за да
бъдеш оправдана!

Няма, Спасителю, в живота
грѣх, нито деяние, ни зло, с
които да не съм съгрешил
било с ум, слово или
сѣчувствие, с намерение,
с мисъл или с дело, тъй
както никоѹ друг никога не
е съгрѣшавал.

ѠсюдѸ ѡсѸждѣнѸ вѸхѸ,
ѠсюдѸ препрѣнѸ вѸхѸ
ѡзѸ ѡкалнннѸ Ѡ своеѡ
сѡвѣстнѸ, ѣѡже ничтѡже
вѸ мѡрѣ нѸжнѣйше: сѸдѣ
нѸзбѡвнтелю мѡнѸ, ѡ вѣдче,
пощаднѸ ѡ нѸзбѡвнѸ, ѡ спсѡ
мѡ рабѡ твоегѡ.

Дѣствнца, юже вѡдѣ дрѣвле
велѡкѡй вѸ патрѡарсѣхѸ,
оѸказѡнѣе ѣсть дѸше мѡѡ,
дѣѡтельнагѡ восхождѣнѡ,
разѸмнагѡ возшествѡѡ: ѡще
хѡщешн оѸбѡ, дѣѡнѣмѸ,
ѡ разѸмомѸ, ѡ зрѣнѣмѸ
пожнѡтн, ѡвновѡѡ.

Знѡй днѣвнѡй прѣтерпѣ
лншенѡ радн патрѡархѸ,
ѡ мрѡзѸ ноцнѡй понесѣ,
на всѡкѸ дѣнѸ снабдѣнѡѡ
творѡ, пасѡй, трѸждѡѡѡѡ,
работѡѡѡ, да двѣ женѣ
сочѣтѡѣтѸ.

Затова и съм осъден,
затова и съм разобличен,
окаяният аз, от съвестта
си, от която няма нищо
по-строго на света:
Съдия, Избавителю мой
и Всеведецо, пощади и
избави, и спаси ме, Твоя
раб.

Стълбата, която в
древност видя Великият
сред патриарсите, е
указание, душо моя, за
възхождението чрез дела
и за възшествието с разум
- ако ли искаш да живееш
в деятелност, разумност и
съзерцание - обнови се.

Патриархът претърпя
заради лишението
дневния зной и понесе
нощния мраз, трупайки
всекидневни придобивки;
пасеше стадото, трудеше
се и работеше, за да събере
две жени.

ЖЕНЫ ми двѣ развѣѣи,
дѣѣніе же ѿ развѣѣи въ
зрѣніи, лию оубо дѣѣніе,
ѣкѣ многаднѣю:
рахиль же развѣѣи, ѣкѣ
многогруднѣю: ѣбо кромѣ
грудѣвъ, ни дѣѣніе, ни
зрѣніе двѣ, ѣсправитсѣ.

Слава, трѣенъ: Нераздѣльное
существомъ, неслитное
лицо бгословлю тѣ,
трѣенное єдино бжествѣ,
ѣкѣ єдиноцарственное
ѿ сопрѣтѣльное, копѣю ти
пѣснь великѣю, въ вѣшнихъ
трегубѣхъ пѣсногловнѣю.

И нынѣ, вѣторѣенъ: И
раждаеш и дѣвствѣши,
и пребываеш ѿбоудъ
єстествомъ дѣѣ: рождѣйсѣ
ѿновлѣтсѣ законы
єстествоѣ, оутрѣѣ же
раждаетсѣ, не раждающаѣ.
бгѣ ѿдѣѣе хощетсѣ,
повѣждаетсѣ єстествоѣ чинъ:
творитсѣ во єлика хощетсѣ.

Под две жени разбирай
деяние и разум в
съзерцанието, многодетната
Лия (разбирай) като деяние,
а многострадалната Рахил
- като разум, защото, душо,
без трудове нито в деянието,
нито в съзерцанието не ще
успееш.

Слава: По същество
неразделимо и по
лица неслято, Тебе,
Троично Единно
Божество богословя,
като Единоцарствено
и Съпрестолно, Теб
пея песента велика, в
обителите горни възпявана
тройствено.

И сега: И раждаш и пак
си Дева, като и в двете
състояния оставаш девица
по естество: от Теб
Родилият се обновява
законите на естеството
и ражда Го утробата без
болка. Където Бог поиска,
там законът на естеството
се разтрогва, защото Бог
върши всичко, каквото
пожелае.

ПѢСНЬ ҃.

Ирмосъ: Ѽ ношѣ
оутреннююша, члвѣколюбче,
просвѣтити молюся, и
настави и мене на
повелѣнїа твоѧ: и навчи
мѧ спсе, творити волю
твою.

Вз ношѣ житїе мое
прендохъ присно, тьма бо
высть и глбока мнѣ мгла,
ношь грѣхѧ: но ѧкѡ дне
сына спсе покажи мѧ.

Рубима подражаа ѡкаанный
ѧзъ, содѣлахъ беззаконный
и законопретѣпный совѣтъ
на бга вышнаго, ѡсквернивъ
ложе мое, ѧкѡ отчеи онъ.

Исповѣдаюся тебѣ хрѣте
црю, согрѣшнхъ, согрѣшнхъ,
ѧкѡ прежде ѡсифа братїа
продавшїи, чистоты плодъ
и целомъдриа.

Песен 5.

Ирмос: Човеколюбце,
моля Ти се, просвети
мене, който от нощен час
в молитва подранявам, и
настави ме с повеленията
Твои, и научи ме,
Спасителю, да върша
Твоята воля.

Живота си преминах в
непрестанна нощ, понеже
нощта греховна за мене
бе тъма и гъста мъгла. Но
направи ме, Спасителю,
син на деня.

Подобно на Рувим и
аз окаяният извърших
престъпно и незаконно
дело пред Всевишния Бог,
като оскверних леглото
си, както Рувим оскверни
бащиното си ложе.

Изповядавам се пред Тебе,
Христе Царю, съгреших,
съгреших, както в древност
братята, които продадох
Йосиф, като продадох
плода на чистотата и
целомъдрието.

Ѡ сродникѡвѡхъ прѣведнаѡхъ
дѡшѡ свѣзѡсѡ, продѡсѡ въ
работѣ слѡдкѣи, во ѡбразѣ
гдѣнь: ты же всѡ дѡшѣ,
продалѡсѡ ѣси слѡбми
твоѡми.

Ѡсифа прѣведнагѡ ѡ
цѣломѡдреннагѡ оумѡ
подражѡи ѡкаѡннаѡ, ѡ
ненскѡснаѡ дѡшѣ, ѡ не
ѡсквернѡсѡ безсловѣсными
стремлѣньми прѣснѡ
беззакѡннѡщѡи.

Ѡще ѡ въ рѡвѣ пожнѣ
ѡногдѡ ѡсифѡхъ, вѡко гдѣ,
но во ѡбразѣ погрѣбѣнѡ ѡ
востѡнѡ твоегѡ: ѡзѡ же
чтѡ тебеѣ когдѡ сицевѡе
принесѡ;

Слѡва, трѣченѡ: Тѡ
трѣце слѡвнмѡхъ, ѣдѡнаго
вѣга: сѣгѡ, сѣгѡ, сѣгѡ ѣси
Ѡче, сѣне ѡ дѡше, прѡстѡе
сѡщѣствѡ, ѣдѡнице прѣснѡ
покланѡемаѡ.

Душата праведна бе
вързана от сродниците си
и възлюбения бе продаден
в робство, като предобраз
на Господа; а ти, душо,
цяла си се продала на
своите пороци.

На праведния и
целомъдрен ум на Йосиф
подражай, окаяна и
жалка душо, и недей се
осквернява като следваш
беззаконно скотските си
стремления.

Макар и в ямата да поживя
някога Йосиф, Владико
Господи, той бе предобраз
на Твоето погребение и
възкресение: а аз ще мога
ли някога да Ти принеса
нещо подобно?

Слава: Теб, Троице,
прославяме - Единия Бог:
Свят, Свят, Свят си Отче,
Сине, и Душе, просто
Същество, Единица, на
Когото вечно се покланят.

И нынѣ, вѣгородиченъ: Изъ
тебѣ ѡблечѣся въ мое
смѣшеніе, нетлѣннаа,
взмѣжнаа мѣти дѣо, вѣхъ
создѣвнхъ вѣки, и соединнхъ
себѣ члвчеческое ѣстество.

Пѣснь 5.

Ирмосъ: Возопѣхъ всѣмъ
сѣрдцемъ моимъ къ щедрымъ
бѣхъ, и оуслыша мѣ ѡ ѣда
пренспѣднѣхъ, и возведѣ ѡ
тлѣи живѣтхъ мой.

Слѣзы спсе ѡчию моею, и изъ
глубиннхъ въздыханіа чистѣ
приношѣ, вопіющѣ сѣрдцѣ:
вѣже, согрѣшнхъ тѣи ѡчисти
мѣ.

Оуклонѣлася еси дѣше,
ѡ гдѣ твоегѡ, ꙗкоже
даданъ и авирѡнъ: но
пощадѣ, воззовѣ изъ ѣда
пренспѣднѣхъ, да не
пропастъ земнаа тебѣ
покрѣетхъ.

И сега: От тебе, нетленна,
безмѣжна Майко Дево,
въ брѣнно то ми тяло се
облече Създателѣ на
вековѣ Бог и соедини
със Себе Си човешкото
естество.

Песен 6.

Ирмос: От все сѣрце
извикахъ къмъ щедрия
Бог и Той ме чу от ада
преизподен и от погибел
живота ми изведе.

Спасителю, искрено Ти
принасямъ слѣзѣ на
очѣте си и въздишкѣте
отъ дълбинѣте на сѣрцето
си, което вика: Боже,
сѣгрѣшихъ предъ Тебѣ,
очисти ме!

Душо, ти се отдалечи отъ
твоя Господъ, като Дѣтанъ
и Авирѡнъ, ала извикай отъ
преизподнѣа адъ: Господи,
пощадѣ! - за да не те
погълне земната пропасть.

Иако юница душѣ
разсвирѣпѣваша,
оуподобилася еси ефрему,
иако сѣрна ѿ тенѣтъ сохрани
житіе, вперѣвши дѣланіемъ
оумъ, и зрѣніемъ.

Ръка насъ мѡѵсеѡва да
оувѣритъ душѣ, какъ
можетъ бѣ прокаженное
житіе оувѣлѣти, и
ѡчисти ти: и не ѡчѣйсѣ
самъ себѣ, аще и прокаженна
еси.

Слава, трѣчєнъ: Трѣца есмь
проста, нераздѣльна,
раздѣльна личнѣ, и единица
есмь естествомъ соединѣна,
ѡцъ глаголетъ и снъ и
бжественный дхъ.

И нынѣ, вѣгородичєнъ:
Оутрѡба твоѡ бѣ
намъ роднѣ, коображенѡ
по намъ: егѡже иако
создѣтелъ всѣхъ, молн
бѣе, да мѣтвами твоими
ѡправдимсѣ.

Като разсвирепяла
юница ти, душо моя,
се уподоби на Ефрем;
но окрили ума си с дела
и съзерцание, и опази
живота си, както сърна се
пази от примки.

Нека Мойсеевата ръка ни
увери, душо моя, как може
Бог да избели и очисти
прокажения живот, и не се
отчайвай за себе си, макар
и да си прокажена.

Слава: Аз съм Троица
проста и неделима,
разделена по Лица и
Единица, съединена
по естество, - така
свидетелствуват Отец, Син
и Божественият Дух.

И сега: Твоята утроба,
Богородице, ни роди
Бога, Който прие нашия
образ. Него, прочее, моли,
като Създател на всички,
да бъдем оправдани по
Твоите молитви.

Тѣже, Гдѣи помилуй,
трижды. Слава, и нынѣ:

Кондакъ, гласъ 5:

Душе моя, душе моя,
востани, что спиши; конецъ
приближается, и имаши
смертѣти: воспрани оубо,
да пощадитъ те христосъ
всѣхъ, вездѣ сый, и всѣхъ
исполнилъ.
Сѹназѣръ.

Пѣснь 3.

Ирмосъ: Согрѣшихомъ,
беззаконновахомъ,
неправдовахомъ предъ
тобою, ниже соблюдохомъ,
ниже сотворихомъ, якоже
заповѣдалъ еси намъ: но
не предаждь насъ до конца,
отце въ бже.

След това: Господи,
помилуй, три пъти. Слава,
И сега:

Кондакъ, глас 6.

Душо моя, душо моя!
Стани, защо спиш? Краят
се приближава и ще
изпаднеш в смут. Пробуди
се, прочее, за да те пощади
Христос Бог, Който
е навсякъде и всичко
изпълва.

Песен 7.

Ирмос: Съгрѣшихме,
беззакония и неправди
вършихме предъ Тебе:
нито изпълнихме, нито
сторихме това, което Ти ни
беше заповѣдал: ала докрай
не ни оставяй, Боже на
отците ни.

Согрѣшихъ, беззаконновахъ,
и ѿвергохъ заповѣдь
твою, ѿкъ во грѣсѣхъ
произведохъ и приложихъ
извѣстны стълпы сѣбѣ: но
самъ мѣ помилуй, ѿкъ
благотворенъ, оубо ты еси.

Тайная сердца моего
исповѣдахъ тебѣ суди
моему, вѣждь мое смиреніе,
вѣждь и скорбь мою, и
вонми судъ мой нынѣ,
и самъ мѣ помилуй, ѿкъ
благотворенъ, оубо ты еси.

Савла иногда ѿкъ погуби
отца своего душу ослѣпѣ,
внезапѣ црѣтво ѿверже къ
прославленію: но блуднѣ, не
забывай себѣ, скотскія
похоти твоѣ произволивши
паче црѣтва хрѣтова.

Сыгрѣшихъ, вършихъ
беззаконія и отхвърлихъ
Твоята заповѣдъ, тъй като
сѣмъ в грехове роденъ и къмъ
своите рани прибавихъ още
рани: но Самъ Ти, Боже на
нашите отци, помилвай ме,
като милосърденъ.

Предъ Тебѣ, мой Съдия,
изповѣдахъ тайните на
сърцето си: погледни
на моето смиреніе, виждь
и скръбта ми, обърни
внимание сега и на моето
осъждане и ме помилвай,
Боже на нашите отци, като
милосърденъ.

В древностъ Саул изгуби
ослиците на баща си и
заедно с вестта за тяхъ
неочаквано получи
царство. Внимавай, прочее,
душо, и не предпочитай
своите скотски похоти
предъ Царството Христово.

ДѢДЪ ИНОГДА БГООТЕЦЪ,
ЯЩЕ Н СОГРЕШИ СЪГЪВЪ
ДУШЕ МОА, СТРЕЛОЮ
ОУБЪ ОУСТРЕЛЕНЪ БЫВЪ
ПРЕЛЮБОДЕЙСТВА, КОПИЕМЪ
ЖЕ ПЛЪНЕНЪ БЫВЪ ОУБИЙСТВА
ТОМЛЕНЕМЪ: НО ТЫ САМА
ТЯЖЧАЙШИМИ ДѢЛЫ
НЕДЪГЪЕШИ, САМОХОТНЫМИ
СТРЕМЛЕНЬМИ.

СОВОКУПИ ОУБЪ ДѢДЪ ИНОГДА
БЕЗЗАКОНЮ БЕЗЗАКОНІЕ:
ОУБИЙСТВЪ ЖЕ ЛЮБОДЕЙСТВО
РАСТВОРИВЪ, ПОКАЯНІЕ СЪГЪВОЕ
ПОКАЗА ЯБИ: НО САМА ТЫ
ЛВКАВНѢЙШАА ДУШЕ СОДѢЛАЛА
ЕСИ, НЕ ПОКАЯВШИСА БГЪ.

ДѢДЪ ИНОГДА ВОСВРАЗИ,
СПИСАВЪ ЯКЪ НА ИКОНѢ
ПѢСНЬ, ЕЮЖЕ ДѢАНІЕ
ОБЛИЧАЕТЪ, ЕЖЕ СОДѢА,
ЗОВЫИ: ПОМИЛВИ МА. ТЯВѢ
ВО ЕДИНОМУ СОГРЕШИХЪ
ВСѢХЪ БГЪ, САМЪ ОЧИСТИ
МА.

Душо моя! Макарь
богоотецъ Давид и да
съгреша двойно, когато
бе пронизан от стрелата
на прелюбодейството и
поражен от копието на
мъките на съвестта заради
убийството, ала ти страдаш
от много по-тежки дела и
своеволни страсти.

В древност Давид
прибави към беззаконието
беззаконие, съединявайки
с убийството
прелюбодейство, ала
тозчас принесе и двойно
покаяние; а ти сама, душо,
си сторила ужасни грехове,
без да се покаеш пред
Бога.

В древност Давид написа
като на икона песен, с
която изобличи стореното
от него дело, викайки:
помилвай ме; пред Тебе
Единия съгреших, Боже на
всички, Сам ме очисти.

Слава, трѣченъ: Трѣце
прѣстаѧ, нераздѣльнаѧ,
ѣдиноушнаѧ, ѡ ѣстествоу
ѣдино, свѣтлове, ѡ свѣтѣхъ,
ѡ сѣа трѣхъ, ѡ ѣдино сѣо
поѣтсѧ вѣхъ трѣца: но
воспѡй, прослави, живѡтѣхъ ѡ
животѣхъ, дѡшѣхъ, всѣхъхъ вѣа.

Ѣ нынѣ, вѣгородиченъ:
Поѣмѣхъ тѣхъ, вѣгословѣмѣхъ
тѣхъ, покланѣемсѧ ти
вѣгородичельнице, ѡкѡ
нераздѣльныхъ трѣцы
породѣла ѣси ѣдинаго хрѣста
вѣа ѡ сама ѡвѣрзла ѣси
намѣхъ свѣщымѣхъ на землѣ
нѣнаѧ.

Пѣснь Ѣ.

Ирмосъ: Ѣгоже вѡннства
нѣнаѧ славлѣтѣхъ, ѡ
трепѣщѣтѣхъ херѡвѣмѣхъ ѡ
серафѣмѣхъ, всѣко дѡхѡнѣе ѡ
тѡвѡрь, поѣтѣ, вѣгословѣтѣ ѡ
превозносѣтѣ во всѣхъ вѣкѣхъ.

Слава: Троице проста,
неделима, единосѣчна и
едно естество - Светлини
и Светлина, и три Свети и
един Свят - така се възпява
Бог Троица, но възпей
и прославѣй Живота и
Животите, душо - Бога на
всички.

И сега: Възпяваме Те,
благославѣме Те, на
Тебе се покланѣме,
Богородителко, защото Ти
роди Единия Христа Бога
от неразделната Троица
и сама за нас, земните,
отвори небесните жилища.

Песен 8.

Ирмос: Този, Когото
небесните войнства
прославят и пред Когото
херувимите и серафимите
треперят - Него, всички
сѣщества и творения,
възпявайте, благославѣйте
и превѣзнасѣйте въ
всички векове.

Согрѣшнѣша спсе помилѣй,
воздвѣгни мой оумъ
ко ѡбращенію, прїимѣ
мѣ кающагося, оущедри
копїюща: согрѣшнѣхъ тнѣ,
спснѣ, беззаконновахъ,
помилѣй мѣ.

Колесничникъ иліа,
колесницею добродѣтелей
вшедохъ, ѣкѡ на небѣа,
ношашеся превыше иногда
ѡ земныхъ: сегѡ оубѡ дѡше
моѣ, восходѣхъ помышлѣй.

Елисейнѣ иногда прїемъ
милѡтъ илїинѣ, прїѣтъ
сѡгѡвѣнѣ бл҃годѣтъ ѡ б҃га: ты
же ѡ дѡше моѣ, сеѣ не
прїчастїлѣся еснѣ бл҃годѣти
за невоздержанїе.

Иорданова стрѣѣ перѣѣ,
милѡтъю илїинѡю елисейемъ,
стѣ сѡдѣ и сѡдѣ: ты же,
ѡ дѡше моѣ, сеѣ не
прїчастїлѣся еснѣ бл҃годѣти
за невоздержанїе.

Спасителю, помилвай
сѡгрѣшилїя, сѡбуди моя умъ
да се ѡбърне, прїеми мене,
каещїя се, смїли се над
викация: сѡгрѣшихъ предъ
Тебе - спаси ме, живяхъ в
беззаконїя - помилвай ме!

Грабнатїя с
колесница Илія се
качи с колесницата на
добродетелїте като на
небето и се носеше по-
горе от всичко земно.
Размислѣй, душо, за
неговото възнасяне.

В стари времена като прїе
кожуха на Илія, Елисей се
сдобнѣ с двойна благодат
от Господа; а ти, душо
моя, не си получила тая
благодат заради своето
невъздържанїе.

В древност Елисей раздели
струите на Йордан на две
с кожа на Илія: а ти,
душо моя, не си получила
тая благодат заради своето
невъздържанїе.

Соманітїда ѿногдà
прáведнаго оўчреднѣ, ѿ
дѹшѣ, нрáвомѣ блáгнѣмѣ: тѣ
же не ввела єснѣ вѣ дóмѣ,
ни странна, ни пѹтника.
тѣмже чертóга ѿзрнѣши сѣ
вóнѣ, рыдàющнѣ.

Гіезіевѣ подражáла єснѣ
о́ка́ннаѣ рáзвѣмѣ сквѣ́рнѣнѣ
всегдà дѹшѣ, єгвóже
сребролюбіє ѿложи понѣ на
старостѣ: вѣгай ге́енскагв
о́гна, ѿстѹпнѣвши слы́хѣ
твóихѣ.

Слава, трѣченѣ: **Б**езначáльне
о́че, снѣ **с**обезначáльне,
оўтѣшителю блáгнѣ, дѹшѣ
прáвнѣ: слóва вѣжнѣ
роднѣтелю, о́ца безначáльна
слóва, дѹшѣ живнѣнѣ ѿ знѣждай,
трѣце є́дннѣце помнѣлѣ мѣ.

И нынѣ, вѣгвóрòднѣченѣ: **И**кв
ѿ ѿврòщеннѣ червленнѣцы
прѣчтáѣ, оўмнаѣ багрннѣца
є́ммануїлева, внѣтрь
кò чрѣвѣ твóемѣ плóть
нсткáсѣ: тѣмже вѣѹ
во́истнннѣ тѣ почитáемѣ.

В древност соманитянката
добросърдечно угости
праведника, а ти, душо, не
си приела в своя дом нито
странник, нито пътник,
поради което ще бъдеш
изхвърлена от брачния
чертог в ридание.

Ти, окаяна душо, всякога си
подражавала на нечистия
нрав на Гиезий; отречи се
от неговото сребролюбие
поне на старост, побегни
от геенския огън, като
отстъпиш от злите си дела.

Слава: **Б**езначални Отче,
събезначални Сине,
Утешителю благ, Дух
на правдата, Родителю
на Словоето, Слово на
безначалния Отец, Дух
жив и съзидаващ, Троице
Единице, помилуй ме!

И сега: **К**ато от пурпурна
коприна, Пречиста, в
Твоята утроба се изтъка
духовна багреница, плътта
Емануилова и затова като
истинска Божия Майка те
почитаем.

ПѢСНЬ 9.

Ирмосъ: Безсѣменнаго
зачатїа ржѣтвѣ неказанное,
мѣре безмѣжныа нетлѣненн
плѣдъ: вжїе бо рождѣнїе
ѡбновлѣетъ ѣстество.
тѣмже тѣ всї рѣдн,
їакъ вѣгоневѣстнѣю мѣрѣ,
правослѣвнѣ велнчѣемъ.

Оумъ ѡстрѣпнѣа, тѣло
ѡболѣзннѣа, недѣжетъ
дѣхъ, слово нзнемѣже,
жнтїе оумертвнѣа, конѣцъ
при двѣрехъ. тѣмже молѣ
ѡкаѣннаа дѣшѣ, что
сотворншн, ѣгда прїидетъ
сѣдѣа нспытѣтн тѣоа;

Иѡнѣево прнведѣохъ
тн дѣшѣ, мїробытїе, н
ѡ тогѣ всѣ завѣтнѣе
пнсанїе, повѣдающѣе тѣбѣ
прѣведннѣ н непрѣведннѣ:
ѡ ннхже вѣторнѣа, ѡ
дѣшѣ, подражѣла ѣсн, а не
ѣрѣвнѣа, вѣ вѣа согрѣшнѣшн.

Песен 9.

Ирмос: Неизказано е
рождеството от безсеменно
зачатие; нетленен е
плодът на несъчетаната
с мъж Майка, защото
Божиего раждане обновява
естеството. Затова всички
родове, като Богоневестна
Майка, православно Те
величаем.

Умът (ми) се покри с рани,
тялото е цяло в болести,
духът боледува, словото
изнемогна, животът гасне,
краят е при вратата: какво
ще правиш, окаяна моя
душо, когато дойде Съдията
да изпита делата ти?

Представих ти, душе,
Моисеевата книга Битие
и след това цялото
(старо)заветно Писание,
разказващо за праведните
и неправедните. Но ти,
душо моя, не на първите
подражаваше, а на
последните и съгрѣши пред
Бога.

Законъ изнеможе,
празднуетъ еѹлаіе, писаніе
же все въ тебе неврежено
бысть, прѣрѣцы изнемогѡша,
и все праведное слово:
струпн твои, ѿ души,
оумножишася, не свѣщъ врачъ
исцѣляющемъ тѣ.

Нѡвагѡ прижеждъ ти
писаніа оуказаніа,
вводѣщаа тѣ души, ко
оумиленію: праведнымъ
оубѡ поревнѡи, грѣшныхъ
же ѡбращающа, и оумлѣтвн
хрѣта млѣтвами же и
пощеніи, и чистотою, и
говѣніемъ.

Хрѣтосъ вочлѣчнелъ,
призѡвѡ къ поканію
разбойники, и блудницы:
души покаиса, дѣръ
ѡбѣрзела црѣтѡа оужѣ, и
предвохнѣшаютъ ѣ фарісеѣ
и мытарѣ и прелюбодѣн
кающіи.

Законът изгуби сила,
Евангелието - не
(ти) въздействува, ти
пренебрегна цялото
Писание, пророците и
всяко праведно слово
изнемогнаха пред тебе.
Твоите струпей, душо,
се умножиха, без да има
лекар, който да те изцери.

Привеждам ти (сега)
примери от новозаветното
Писание, душо, които
пробуждат умиление у
тебе: бѣди ревнителка
на праведниците и се
отвърщай от примера
на грешниците, и
умилостивявай Христа с
молитви, пост, чистота и
непорочност.

Христос стана човек и
призова към покаяние
разбойниците и
блудниците. Покай се,
душо; на Царството
вратата вече е отворена и
първи в него влизат каещи
се фарисеи, митари и
прелюбодейци.

Хрѣтосъ во члвчнсм, плоти
прѣвѣщнвсм мнѣ, и всѣхъ,
ѣлика сѣтъ естество
хотѣніемъ исполни грѣхъ
кромѣ, подобіе тебѣ, ѿ
дѣше, и ѡбразъ предпоказѣ
своего снзхожденіа.

Хрѣтосъ во хвѣ спсе,
пастырн созвѣ, младенецъ
множества показѣ
мѣченики, старцы прослави,
и старыя вдовицы, и хже
не поревновѣла еси дѣше, ни
дѣлнїемъ, ни житію: но
горе тебѣ, внигда будеши
сдѣннсм.

Постнвсм гдѣ днїи
четыредесѣтъ въ пѣстыни,
послѣдн взалка, показѣ
члвческое: дѣше, да не
разлѣнншнсм, аще тебѣ
приложннсм врагъ, млтвомъ
же и постомъ ѿ ногъ
твоихъ да ѡразннсм.

Христос стана човек,
стана ми причастен по
плът и доброволно изпита
всичко, което е свойствено
на естеството, освен греха;
с това Той ти даде, душо,
пример и образец на
Своего снзхождение.

Христос спаси мъдреците,
призова към Себе си
пастирите, от множествата
младенци направи
мѣченици, прослави
старца и престарялата
вдовица. На техните дела
и живот, ти, душо, не си
била ревнителка, но горко
ти, когато бъдеш съдена.

Господ пости четиридесет
дни в пустинята и накрая
огладня, като показа в Себе
Си човешкото естество.
Не бъди ленива, душо, ако
врагът се устреми върху
ти, но чрез молитви и пост
да бъде той отблъснат от
нозете ти.

Слава, трѣченъ: Оца
прослѣвимъ, сѣа
превознесемъ, вѣстѣннѣмъ
дхъ вѣрнѣ поклонимъ,
трѣце нераздѣльнѣй,
ѣдинице по свѣствѣ,
ѣкѣ свѣтѣ и свѣтѣмъ,
и животѣ и животѣмъ,
животворѣемъ и
просвѣщаюшемъ концѣ.

И нынѣ, вѣгородиченъ:
Градъ твоѣ сохрани
вѣгородичельнице прѣчѣта,
въ тебѣ во сѣй вѣрнѣ
царствѣи, въ тебѣ и
оутверждаемъ, и тобою
повѣждаемъ, повѣждаетъ
всѣкое икъшѣнѣ, и
плѣняетъ рѣтники, и
проходитъ послѣшѣнѣ.

Слава: Да прославим Отца,
да превъзнесем Сина и
с вяра да се поклоним
на Божествения Дух -
неразделната Троица,
Единица по същество,
като на Светлина и (три)
Светлини, като на Живот
и (три) Живота, Която
животвори и просвещава
от край до край вселената.

И сега: Пречиста
Богородителко! Пази Твоя
град, защото чрез Тебе
той с вяра царува, пак
в Тебе се и утвърждава;
и побеждавайки чрез
Тебе, той надмогва всяко
изкушение, пленява
воюващите (срещу него) и
управлява подвластните му.

Прпѣвз: Прѣне Ѡтче
андрее, моли вѣа ѡ насъ.

Андрѣю: Андрее честный,
и Ѡтче преблженнѣйшій,
пастырю критскій, не
престай молася ѡ
воспѣвающихъ тѣ: да
избавимся вси гнѣва
и скорби, и тлѣнїа, и
прегрѣшенїи безмѣрныхъ,
чтѣщїи твою памѣть
вѣрнѡ.

Преподобни отче Андрее,
моли Бога за нас!

Андрее досточтими, отче
преблажени, пастырю
Критски! Не преставай да
се молиш за ония, които те
възпяват, та да се избавим
от всеки гняв, скръб, гибел
и прегрешения ние, които
искрено почитаме твоята
памет.